

Zaterdag, 18 Juny 1829.

34

Quid vobis? Digne vobis Horatius.

Door het goed vertier, dat dit Dagblad reeds, gedurende het kort bestaan van hetzelve, heeft gevonden, vinden zich de uitgevers in staat gesteld (en hiermede zal aan het publiek voordeel en dienst worden gedaan) om, niettegenstaande de aanmerkelijke onkosten, zoo van de verhoging van het papier als anderszins, hun Dagblad in een grooter formaat, echter tegen denzelfden prijs, uit te geven. Men zal het alzo, zoodra het daarvoor reeds bestelde papier in gereedheid is, in het formaat van het bekende Dagblad de Courrier de la Meuse, het licht doen zien.

PRUISSEN.

BERLYN, 9 juny.

De prinsen, zoons van Z. M., die zich alhier bevinden, zijn den 6 naar Frankfurt op den Oder vertrokken, om de Keizerin van Rusland te ontmoeten. De Keizerin van Rusland, met de prinsessen, zijne dochters, is gearriveerd tot aan Friederichsfelde. De blijdschap der doorluchtige familie, dat zij de Keizerin weerzagen, werd door de onverwachte aankomst van Z. M. Keiser Nicolaas, met den groot-hertog, den erfgenaam van de kroon, niet weinig vermeerderd. HH. MM. zijn denzelfden avond, te half acht ure, aangekomen en aan het kasteel afgestapt. De geheele bevolking van Berlijn was te zamen vergaderd en heeft de dochter van haren Koning met eenen waren geestdrift ontvangen. Des avonds werd de geheele stad geillumineerd. Eergister heeft de koninklijke familie den schouwburg met hare tegenwoordigheid vereerd. Gister is er, ter eere van de K. M. groote parade geweest, vervolgens zijn HH. MM. en HH. KK. HH. naar Potsdam vertrokken, om aldaar den groot-hertog van Saksen-Weymar te ontvangen.

Een nader bericht geeft nog de volgende nieuwe bijzonderheden op, ten aanzien der aankomst van HH. MM. den Keizer en de Keizerin van Rusland:

De stoet, door de geheele bevolking met ongeduld verwacht, naderde omstreeks half acht ure des avonds de stad. In de eerste koets, met 6 paarden bespannen, bevond zich Z. M. de Koning, omringd van zijne drie doorluchtige dochters, H. M. de Keizerin van Rusland, H. K. H. mevrouw de groot-hertogin van Mecklenburg-Schwerin en H. K. H. mevrouw de prinses Frederik der Nederlanden. Van alle kanten werden de levendigste toejuichingen gehoord; de dames wuifden uit de vensters met hunne zakdoeken, en strooiden bloemen voor de doorluchtige personaadjen. De toejuichingen en vreugde-kreten van de menigte werden vernieuwd op het gezigt van eene tweede koets, waarin zich Z. M. de Keizer van Rusland, Z. H. de koninklijke prins, HH. KK. HH. de koninklijke prinses en mevrouw de prinses Karel bevonden; even als op het zien van eene derde koets, in welke Z. K. H. de groot-aartshertog van Rusland en Z. K. H. prins Karel gezeten waren. Het was met eene groote belangstelling, dat men de Keizerin van Rusland het paleis harer voorvaderen wederzag, en dat zij de inwoners der stad begroette, welke haar hadden zien geboren worden.

Eene ontelbare menigte vervulde het plein en de toegangen tot het paleis. Nadat HH. MM. en HH. KK. HH. waren afgeklimmen, wilden zich eenige koorren van krijgs-muziek doen hooren, maar de toejuichingen des volks veroorloofden niet. De algemeene blijdschap werd nog vermeerderd, toen H. M. de Keizerin van Rusland op het balkon verscheen, houdende den jongen prins, haren zoon, bij de hand, en vergezeld van de koninklijke prinses en prinsessen; het volk legde de levendigste vreugdeblijken aan den dag, toen eenige oogenblikken daarna de geheele doorluchtige familie zich wederom vereenigd vond. Allerogen waren vol tranen op het gezigt van onzen Koning, omringd van zijne doorluchtige kinderen. Niets te vermelden begroetten den Koning, toen Z. M. zich vóór de tweede maal met H. M. de Keizerin van Rusland op

het balkon vertoonde, en de liefde des volks openbaarde zich door nieuwe vreugde-kreten, toen Z. M. den groot-aartshertog, zijnen kleinzoon, aan zijn hart drukte. Deze neigde zich met de bevalligheid van zijnen ouderdom naar alle kanten tot de menigte, om dezelve te groeten.

Geen ongeluk stoorde dit feest, hetwelk tot laat in den nacht voortduurde.

Gister ontving H. M. de Keizerin eene deputatie van 72 jonge dochters uit de meest onderscheidene families van den burgerstand. Vervolgens was er bij H. M. de Keizerin een familie-middagmaal.

ENGELAND.

LONDEN, 11 juny.

De regering heeft van den engelschen resident te Egina, den heer Darlon, dépêches ontvangen van den 22 mei, waaruit blijkt, dat Missolonghi en Anatolico bij kapitulatie en Lepante aan de Grieken wederom zijn overgegeven.

Dépêches van den lord opperkommissaris der ionische eilanden uit Corfu, houden, dat de generaal Church zijn bevelhebberschap over de grieksche troepen neergelegd, en zich naar Egina begeven heeft, ten einde den president van Griekenland over de benoeming van den broeder zijner Erc. Agostino d'Istria, welke den prins Ipsilanti beleedigd heeft, te onderhouden.

De dag der opschorting van het parlement is nog onbepaald. Men denkt, dat dezelve dinsdag of woensdag aanstaande zal plaats hebben.

Wij vernemen, dat de graaf Villa Fior met 8 officieren van den staf zich heeft ingescheept, om naar Focira te vertrekken, ten einde het bevelhebberschap over dit eiland op zich te nemen en hetzelve tot het uiterste tegen alle aanvallen van de zijde van don Miguel te verdedigen.

De hertog van Norfolk is aan boord van zijn jacht met vele zijner vrienden, om zich naar Antwerpen te begeven. Z. G., zegt men, zal eenigen tijd te Brussel verblijven.

Van den 12.

Onze gezant bij het hof van Sardinië, de heer Leslie Foster, is naar Turin vertrokken.

In het bosch van Windsor heeft men minerale bronnen ontdekt.

De oudste zoo niet de dikste kastanjeboom der wereld staat te Tauworth en behoort aan lord Ducre toe. Hij is 1029 jaren oud, heeft 52 voeten omtrek en draagt tweemaal meer vruchten dan een kastanjeboom van 40 jaren.

Tijdingen uit Mexiko van den 28 maart, melden, dat men op dit tijdstip in de hoofdstad voorbereidingen maakte voor de inhuldiging van den nieuwen president Guerrero.

De geldkeening voor Brazilië is bepaald op 400,000 ponden sterlings, tegen 54%.

NEDERLANDEN.

's HERTOGENBOSCH, 17 juny.

De Courrier des Pays-Bas zegt, dat gister twee deuren de Courrier de la Meuse op het bureau met aangekomen

is. Het is ons onbewust, waaraan deze onregelmatigheid moet toegeschreven worden; doch dit is zeker, dat het aelze aan ons niet te wijten is; vermits de verzendingen dagelijks naauwkeurig worden gedaan.

(*Courrier de la Meuse.*)

Onlangs heeft de *Catholique* denzelfden klaagtoon aangeheven.

Bij deze gelegenheid moeten wij onze geabonneerden, welke ons hebben doen weten, dat zij den *Noord-Brabander* insgelijks onregelmatig en soms twee à drie dagen later ontvingen, bekend maken, dat dit dagblad op tijd alhier met de post verzonden wordt en wij niet weten, waaraan het te laat ontvangen moet worden toegeschreven anders, dan aan de respectieve postkantoren, bodens of anderen, die de couranten bezorgen. Wij zullen hier onderzoek naar doen, ten einde te ontdekken, of er ook soms delen worden gebruikt, om onze geabonneerden van dit dagblad afkeerig te maken.

Z. M. heeft bij een besluit de maatschappij tegen brand-schade, onder de benaming van *bijzonder, voordelinge en belangrijke brandwaarborg-maatschappij van de provincie Zeeland*, opgericht te Middelburg, bekrachtigd.

Z. M. wordt aanstaande maandag te Luik verwacht en zal dinsdag de intrigingen te Seraing en te Val St. Lambert gaan bezichtigen, van waar hoogstdezelve naar Luik zal terugkeeren, en vervolgens woensdag over Spa naar Verviers, en donderdag naar Maastricht vertrekken.

De Koning is den 13 te Bergen in Henegouwen langs den oever van het kanaal Antoing, onder hoogstdezelv's regering daargesteld, aangekomen en is aldaar des zondags verbleven.

Het besluit over het gebruik der beide talen, hetwelk op dit oogenblik aan het adres van den raad van state is onderworpen, is alleen betrekkelijk op het maken van verbindtenissen, bekendmakingen en plakschriften. De *Catholique* zegt, dat dit ontwerp levendige beraadslagingen bij den staatsraad veroorzaakt. Vele achtbare leden dringen er op aan, dat de maatregelen, welke men nemen wil, tot de geregtelijke zaken worden uitgebreid, vooral in criminele en correctionele gedingen.

Het berigt, als of de minister van financiën, onder meer andere bezuinigingen, eene voordragt zou hebben ingeleverd, om 10 per cent op de traktementen van alle ambtenaren te korten, wordt thans vrij stellig tegengesproken. Het schijnt eenig geloof te verdienen, dat van zoodanig ontwerp wel is zake geweest, doch dat men hetzelfde, wegens de menigvuldige moeilijkheden, welke zich reeds in den aanvang daartegen verzetteden, heeft laten varen.

Wij vernemen, dat met 1 juli aanstaande, alle voorstellen van wetten en reglementen van algemeen bestuur en alle voorstellen, welke daartoe betrekking hebben, onmiddellijk door de hoofden der departementen van administratie aan den raad van state zullen worden medegedeeld, die met de ministers hierover zal kunnen raadplegen, ten einde zij, genoegzaam ingelicht, deze aan de bekrachtiging van Z. M. zouden aanbieden, om als ontwerpen van wetten te kunnen worden voorgesteld.

Overall is men verwonderd, dat het ministerie de preconisatie der drie bisschoppen nog niet op eene officiële wijze heeft bekend gemaakt.

De zitting van het hof van assises in deze provincie zal, voor het tweede trimester, aanstaanden maandag geopend worden. De heer m^r van Romand, welke benoemd is, om dezelve voor te zitten, wordt alhier vrijdag of zaterdag uit 's Hage verwacht.

Het kappittel van Gent heeft den hoogeerw. heer de Meulenaer, vikaris-generaal en den eerw. heer Lebegue, kabbunnik, afgevaardigd, om m^r van de Velde, den nieuw benoemden bisschop, geluk te gaan wenschen. Deze heeren zijn den 16 dezer vertrokken.

De gezondheid van den heer baron de Secus is geheel hersteld.

Nadat de officieren der schutterij te Brussel de eer gehad hadden, om bij Z. K. H. den prins van Oranje op een diné te zijn verzocht geweest, hebben thans die heeren wederkeerig hoogstdenzelven op een middagmaak, hetwelk den 22 dezer moet plaats hebben, uitgenoodigd.

Het dagblad van *Luxemburg* maakt eenen brief bekend, gedagteekend uit Bonn, waarin gewag gemaakt wordt, hoedanig H. M. de Koningin der Nederlanden en de prinses *Marianna* aldaar ontvangen zijn; in dien brief wordt gezegd, dat de nederlandsche leerlingen op het

kollegie bij de hooge school te Bonn opgericht, aan H. M. een avond-muziek met toortsen gegeven hebben. Drie der 150 studenten zijn afgevaardigd geweest, om de Koningin te gaan verwelkomen.

Onder dagteekening van den 26 mei wordt uit Rome gemeld: „Sedert eenige dagen heeft men veertien schokken van aardbevingen te Albano, Gonsano, la Kiccia en vooral te Castel Gandolfo gevoeld; de gansche bevolking ontsteld zijnde, nam de vlugt en legert zich sedert eergister in tenten op het veld. Tot nog toe echter zijn slechts eenige huizen in beweging geraakt, één alleen is ingestort; doch de voortteekenen zijn dreigend en misschien vermeerderd de schrik. Men zegt, dat de wateren der meeren van Albano en Nemi schielijk vijftien voeten gevallen zijn en de boomen van het woud u droogen en op verscheidene punten rooken; men vreest voor eene uitharsting van eenen vuurspuwenden berg, want deze teekenen zijn de getrouwe voorloopers eener dergelijke gebeurtenis. De regering heeft een regiment dragonders gezonden, om de rust te bewaren, de plundering te voorkomen en eene kommissie uit verlichte mannen, om den staat der moeren en bosschen te onderzoeken. Men weet den uitslag van haar bezoek nog niet. *Gauche*, *Gandolfo* en *Morechini* uuren van Rome, op den weg naar Napels, gelogen.

Het gerucht heeft zich verspreid, dat de berg Capo tusschen het meer Nemi en Castel Gandolfo scheen te gisten. Wanneer een nieuwe vuurspuwende berg tusschen de twee krasers, waarvan de instorting die meeren gevormd heeft, mogt uitbarsten, dan zouden de aangename en bekoorlijke plaatsen Albano, Kiccia, Gonsano en Nemi het grootste gevaar loopen, om verdeeld te worden. Volgens de *Diario* is de kommissie, welke de regering gezonden heeft, om natuurkundige nasporingen te doen, zamengesteld uit de hoogleeraren *Morechini*, *Scarpellini*, *Barlocci* en *Carpi*, welke met het onderzoek over de verandering der kleur van het water der beide meeren en derzelver daling belast zijn.

Men zegt, dat Z. M. de Koning van Pruisen, na zijne terugreis uit Berlijn, zich aan het hoofd van een leger, welke met 40,000 man zullen vermeerderd worden, zal stellen.

Men meldt uit Parijs, dat de graaf de Celler aldaar van zijne terugreis uit Rome verwacht wordt en dat zijne zending geëindigd is.

De hertog van Norfolk en de heer Blount, gewezen sekretaris der katholieke associatie te Londen, zijne Antwerpen aangekomen, van waar zij zich naar Brussel zullen begeven.

Met genoegen vernemen wij, dat het ministerieel dagblad, de *Courrier Universel*, sedert kort te Luik uitgegeven, ons de eer aandoet van ons liberaal, dat is, grondwettig te noemen. Het is waar, dat de achtbare heer van *Brienen van den grooten Lindt*, in den aan de redaktie gerigten brief een *katholiek pair* genoemd wordt en zich als zoodanig onderscheidt; hierover is de *Courrier* gebeld en noemt dit op eene schimpende wijze, grondwettig redeneren, doch het is niet de redaktie, welke dezen titel den heer van *Brienen* heeft toegekend, het is de schrijver des briefs, hoezeer zij van gevoelen is, dat het niet ongrondwettig redeneren zij, wanneer een lid van de eerste kamer gezegd wordt, den katholieken godsdienst te belijden, even zoo min als dat men zoude zeggen, dat hij de hervormde of andere kerkleer was toegedaan, welke alle bij de grondwet erkend worden, maar wij noemen ongrondwettig, *inconstitutioneel* en *illiberaal* de pogingen, welke men aanwendt, om de roomsch-katholieken buiten alle politieke betrekkingen te houden en bijzonder in de noordelijke provincies, welke menent *katholiek* en *katholiek* vertegenwoordiger (*Brabant Noord-Brabant*) in de tweede kamer hebben; deze ongrondwettige handelwijze zal aan den schrijver des briefs aanleiding gegeven hebben, om den heer van *Brienen* een *katholiek pair* te noemen, die, uit hoofde van zijnen verhevenen stand, de verdediger der roomsch-katholieken moest zijn en als zoodanig, uit overtuiging, derzelver belangen heeft voorgedragen.

Zeer toevallig viel ons de sedert korten tijd hier ter stede bekend geworden en alle weken eens uitkomende *Bredasche Courant* in handen, waaruit wij eene zeer geleerde kritiek tegen ons Dagblad ontwaarden, bestaande *summa summarum*, enkel en alleen in scheld- en schimpwoorden, welke de schrijver ons en den redakteur van denzelfden noemden *Patriote* ten onrechte toeroept. Het is in dit geval verre

beneden ons, om den eerwaardigen schrijver met dezelfde maat uit te meten, zoo als hij gemeten heeft, vermits wij den boom reeds uit zijne vruchten kennen; — liet is verre, zeggen wij, beneden ons, om op hatelijke en verachtelijke aantijgingen, welke geen ander gevolg kunnen hebben, dan zichzelf belagèrlijk te maken, te antwoorden; doch wij nodigen den eerwaardigen schrijver uit, welken wij niet dan met haivering dan eens *suster*, dan weder *confrater*, gelijk hij gedaan heeft, zouden durven noemen (want deze woorden stooten ons), om alle lage en bespottelijke personaliteiten daar te laten, welke zoo als de heer *Wap* in zijnen aan ons gezigten brief te regt zegt, op *storkerijen* neerkomen, maar indien hij kracht en moeds genoeg bezit, om met ons in het strijdperk te treden over *daadzaken* en wederleggingen, wanneer wij, hoe klein en onfatsoenlijk vooraleer het Noord-Brabantje in zijn oog ook moge zijn, hem op zijn voorman met bezadigdheid zullen hrengeen en dan zal de toekomst leeren, of de eerwaardige *Broedersche Comant*, in plaats van op eenen hond met een roode muts, niet beschaamd en verlegen op eenen ezek zal rijden.

Oosterhout, 15 juni 1829.

Aan de redaktie van den NOORD-BRABANDER.

Mijnheer!

Uw willekeur de wet op de schutterij hier te Oosterhout, zoo lang ook zal ik alle miskenning der wet aan het geëerd publiek bekend maken. Geliefd daarom, mijnheer, het volgende in uw geëerd dagblad onverwijd te plaatsen, en geloof, dat ik met de meeste achting ben

U. Ed. Dw. Dienaar
F. X. Janssens.
Med. doctor.

Onder een ondoordringbaar en tergend stilzwijgen van het gemeentebestuur op alle adressen en een rekest der schutters, de wet op de schutterij tegen willekeur inroepende, blijft men op zondagen, onder den eersten dienst in de kerk, en eens 's wekelijks op werkdagen des avonds, de afgematte houwlieden, zoo serjanten als korporaals, waarvan de eerste afgeleegene op anderhalf uur, en de minst afgeleegene op kleine drie kwartier uurs afstand wonen, op de exercitie-plaats, den *Houwel* genaamd, excerceren. Hun rekest aan het gemeentebestuur wordt met stilzwijgen, en hunne non-compartie op bovengestelde uren, met boete gestraft. Wanneer zal deze mishandeling een einde nemen? Hoe lang zal de wet onder den wil van een gemeentebestuur, bij eene beschermende grondwet gekluisterd en willekeur ongewroken blijven?

Eene procer renegant, et stat pro lege voluntas.

LAGER EN WILLEKEURBAAR ONDERWIJS.

MINISTERIELE CIRCULAIRE. — *Werkelijke bedoelingen van het gouvernement, betrekkelijk dit belangryk onderwerp.*

Wij stelden een artikel op, om te toonen van hoe veel belang het zijn zoude, dat de werkzaamheden der onderscheidende kommissien, welke zich met het onderwijs hebben bezig gehouden, bekend gemaakt werden, toen wij het geluk hadden gehad een afschrift in handen te krijgen van een stuk, dat, wel is waar, zeer kort, maar toch nog jonge datteekening is; hetwelk ons, in een zeker opzigt, onderrigt ten aanzien van datgeen, hetwelk men reeds besloten had te doen en van dat, wat men voornemens is, met betrekking tot het lager onderwijs, nog te verrigten.

Verwekt het lager onderwijs geene klagen, zoo als de heer van Gobbelschroy, op den 31 januari 1829, den Koning heeft willen doen gelooven? Wij hebben het tegendeel aangevoerd; en wie hardnekkig ons ministerie ook zijn moge, het stemt, ten minste op eene onmiddellijke wijze, toe, dat wij reden gehad hebben om ons te beklagen. Het erkent, dat er misbruiken kunnen begaan zijn, en dat ondergeschikte autoriteiten hunne plichten kunnen hebben te vergeten en hunne instructien te buitengaan. Zullen wij eene bezadigde vrijheid hebben, zoo als de *Gazette des Pays-Bas* ons doet hopen? Dit is eene andere vraag. Voor dat wij daarop antwoorden, zullen wij het stuk mededeelen, waarvoor wij ons aanstonds gesproken hebben. Hetzelve is van den volgende inhoud:

Brussel, 20 mei 1829.

Uwe kommissie is niet onkundig van het verlangen des Konings, dat er weldra eene algemeene en op algemeene reglementen gevestigde wet, betrekkelijk het openbaar onderwijs, opgemaakt worde.

Terwijl men dit belangrijk voorwerp behandelt, verlang ik sterk, het oordeel der kommissien van onderwijs in den grond te kennen, omtrent een stuk, waarover de gevoelens op het tegenwoordige tijdstip zoo zeer verdeeld zijn.

Ik bedoel de vraag om te weten, of het raadzaam, in het belang van een goed en wel geregeld onderwijs zijn kan, om te veroorloven, dat personen, die eenen rang of akte van algemeene toelating verkregen hebben, zich, naar hun goedvinden, zouden mogen vestigen in zoodanige gemeente of op zoodanige plaats, hetzij stad of dorp, als zij zelvs zullen verkozen; dan wel of het getal der onderwijzers, volgens de plaatselijke omstandigheden en naar behoeftigheid van de bevolking moet bepaald worden.

Ik begeer, dat uwe kommissie zich, in hare eerstvolgende bijeenkomst, met deze vraag bezig houde, en dat het heredeneerde advies, hetwelk zij zal uitbrengen, ter stond aan de heeren leden der gedeputeerde staten zal worden ter hand gesteld, welke leden ik uitnoodig, om hetzelve, met hunne aanmerkingen, aan mij te doen geworden.

De minister van binnenlandsche zaken
(getekend) VAN GOBBELSCHROY.

AAN DE PROVINCIALE KOMMISSIE VAN ONDERWIJS VAN.....

Trachten wij de door Zijne Excell. voorgestelde vraag te bevatten.

Men vraagt niet of het onvoegzaam is, dat een ieder mag onderwijzen; neen, het geldt hier de vrijheid niet. Men vraagt alleen of personen, welke reeds eenen rang of akte van algemeene toelating hebben verkregen, zich als byzondere onderwijzers zullen kunnen neersetten, waar het hun goeddunkt, dan of het getal der onderwijzers zal bepaald zijn.

Het is derhalve, in de eerste plaats, klaarlijklijk, dat het gouvernement, zelfs nog op dit oogenblik, den nadrukkelijke bedoeling heeft, om alleen die personen als onderwijzers te erkennen, welke het geluk zullen hebben, om zich eenen rang (waarschijnlijk een brevet), of een akte van toelating of van algemeene vergunning te bezorgen. En wie zal dien rang, die akte van toelating geven? Zullen dit kommissien doen, zoo als in voorgaande dagen? Zal het de minister doen? Welke hoedanigheden zal men niet moeten vereenigen om dezelve te verkrijgen? Wie zal hen beoordeelen? Hoe zal men hen beoordeelen? Men geeft ons dit nog niet te kennen, en alles wat wij zien, is dat men eene voorloopige vergunning noodig heeft.

En men vraagt, even alsof deze formaliteit niets beduidde, of het past of niet, dat men eene verdere vergunning moet eischen. Want dit is, indien wij ons niet vergissen, de eenigste vraag, over welke de kommissien van onderwijs geroepen zijn te oordeelen. Inderdaad, het vragen of de personen, die reeds eenen rang bezitten, het vermogen niet zullen hebben, om zich te vestigen, even als byzondere onderwijzers, daar, waar het hun goeddunkt, is vragen, of zij al of niet eene definitieve vergunning noodig hebben; dit is in zeker opzigt vragen, of er aldan niet bijzondere onderwijzers bestaan zullen.

Men herinnere zich hier de vergelijking, waarvan de *Gazette des Pays-Bas* zich voor eenige dagen bediend heeft. Het diploma of het brevet, zeide deze, is de hamme der barrière, welke onderzoekt of gy de vereischte hoedanigheden bezit, om den weg op te gaan; maar wanneer gy eenmaal op denzelfden zijt, kunt gy u richten, verwaarts gy wilt; dan gaat gy naar uw en zin.

De circulaire van den minister bewijst, dat de *Gazette* niet weet, wat zij zegt, of dat zij niet zegt wat zij weet. Want vooreerst veronderstelt Z. Exoel, gelijk men ziet, de noodzakelijkheid van een *brevet*, dan wel *akte van toelating*.

gunning, of algemeene toelating. Ziedaar den kommiss der barrière, en, indien wij ons niet bedriegen, een weinig meer dan den kommiss der barrière. Zult gij, wanneer gij de akte van algemeene toelating verkregen heeft, dan kunnen onderwijzen? Wij hebben gezien, dat dit alleen het punt in geschil is; dat is het juist, hetwelk men op dit oogenblik onderzoekt. Dit is dus, om ons van de taal der *Caritas* te bedienen, de geleider van het rijtuig, die voor den kommiss der barrière zijn examen ondergaan en de vergunning verkregen heeft, om den weg op te gaan, maar die door eenen tweeden kommiss wordt aangehouden, welke de paarden bij de teugels vat en aan zichzelf vraagt, of men de vergunning om voort te gaan, moet toelaten.

En vertrouwt dan nu nog op de redeneringen en beloften van het dagblad der ministers!

En hoe zal de vraag, welke aan de overweging der kommissien van onderwijs onderworpen is, worden opgelost? Is het gouvernement niet van te voren zeker van de antwoorden, die het vraagt? Waarschijnlijk ten naaste bij.

Laten wij het niet verbergen, de kommissien van onderwijs zullen algemeen, misschien eenparig, van gevoelen zijn, niet alleen dat het getal der onderwijzers bepaald worde, maar ook dat niemand, zonder voorafgaande autorisatie, eene school zal mogen openen, behalve uit naam van den minister, of uit naam van de provinciale of plaatselijke autoriteiten. Want het is in geen deele waarschijnlijk, dat de kommissien zouden wenschen nutteloos, of dat hunne regten ingekrompen zouden worden.

Maar, zal men zeggen, het is niet alleen het gevoelen der kommissien, hetwelk de heer van Gobbelschroy vraagt, hij wil insgelijks de aanmerkingen der gedeputeerde staten weten.

Dat is waar. Maar laten wij, in de eerste plaats, opmerken, dat de gouverneurs der provincien, in de kommissien en in de vergaderingen der gedeputeerde staten tevens, den voorzitters stoel bekleeden; deze hebben derhalve een veelvermogen middel, om dezelve te doen overeenstemmen. Laten wij in de tweede plaats opmerken, dat de gedeputeerde besturen zich, tot heden toe, over het algemeen zeer buigzaam getoond hebben.

Indien, daarenboven, alle gedeputeerde staten hunne stemmen niet voegen bij die der kommissien van onderwijs, komt het ons ten minste ontwijfelbaar voor, dat het ministerie op die der noordelijke provincien, zonder uitzondering, kan staat maken. Voeg hierbij die van eenige zuidelijke provincien, en oordeel dan, hoedanig het gevoelen van de meerderheid der geraadpleegde personen zijn zal.

Indien men dus op dezen grondslag de wetgevende bepalingen bouwt, welke men in gereedheid brengt, moet men een verfoeijelijk ontwerp van wet verwachten; en, indien eene dergelijke wet werd aangenomen, zou dit het monopolie en de dwingelandy gewettigd zijn! Het verachtelijkste nu, dat men in den staat kent, is het despotismus der wetten.

Het is zeker, dat de circulaire van den heer van Gobbelschroy aanleiding geeft tot de droevigste aanmerkingen. De vraag, welke zij ter oplossing voorstelt, veronderstelt reeds de noodzakelijkheid van den dwang en van eene gevaarlijke afhankelijkheid; men vraagt alleen, of deze afhankelijkheid genoeg is, dan of het voegzaam is dezelve te verdubbelen!

Wij schroomen niet te zeggen, dat wij, indien wij een gedeelte uitmaakten van de kollegien, welke de minister raadpleegt, zeer eenvoudig zouden weigeren om te antwoorden, ten minste zoo men ons niet voorloopig verklaarde, wat men door eenen rang en door eene akte van algemeene toelating verstaat. Wij zouden gaarne het geschil over deze vrijheid, maar dat over eene meer of minder beslotene slavernij niet willen behandelen.

De zaak, waarover hier gesproken wordt, is van een onberekenbaar belang voor de Nederlanders in het algemeen, maar inzonderheid voor de katholieken. Wat deze laatste betreft, voor hnn is het een geschil over leven of dood. Wij mogen gelooven, dat deze waarheid thans begrepen wordt; en wij wenschen, dat dit vooral in de noordelijke provincien het geval zijn moge. De hollandsche katholieken moeten bij zich zelven zeggen, dat, indien zij niet mogen onderwijzen, dan nadat zij daartoe, hetzij

door het ministerie, hetzij door de provinciale of plaatselijke autoriteiten, gevolmachtigd zijn, de weg tot het onderwijs voor hen volstrekt zal gesloten blijven. Zij weten, door eene lange onderwindig, dat zij, indien zij hunne emancipatie van het protestantismus verwachten moeten, dezelve te vergeefs zullen verwachten. Zij zullen nooit erijwillig door hunne protestantische medeburgers, die overal de magt in handen hebben, toegelaten worden om te deden in de regten en voordeelen, welke door de grondwet zijn gewaarborgd. Indien zij de vergunningen te onderwijzen van de autoriteiten zullen moeten vragen, zullen zij dezelve niet verkrijgen; hiervan mogen zij zich zeer wel verzekerd houden! En hun lot zal honderd malen enger zijn, dan het thans is, dewijl zij wettiglijk zullen onderdrukt worden.

Katholieke Hollanders, denkt dan op u zelven, en leert het gevaar van uwen toestand kennen! Gij vooral, inwoners van Noord-Brabant! ziet wat men voor u bereid maakt, en neemt, van dit oogenblik af, uwe maatregelen. Het staat in het bijzonder aan u om werkzaam te zijn in uw patriotismus, bij deze gelegenheid, te waken.

Wij eindigen dit artikel, met ons zelven geluk te wenschen, dat het stuk, hetwelk hier is medegedeeld, ons zoo schielijk in handen is gekomen. Wij weten nu ten minste, waarover het verschil is, wij zien de bedoelingen van het ministerie en men zal het voordeel niet hebben van ons te misleiden.

De prijzen der granen, te Eindhoven, van dinsdag den 16 junij zijn geweest:

Tarwe,	f 15.00 à 16.50
Rogge,	" 5.70
Boekweit,	" 3.80
Haver,	" 2.00 à 2.50.
Het nederlandsch pond holer,	" 44 à 38.
De vier nederlandsche ponden, nederlandsch pond	

BEURSPRIJS VAN SCHWABERREYEN.

Amsterdam, den 15 junij 1829.

Werk. sch.	58 à 1/2	Spanje	3a à 1/2
Rest. Uitges.	7/8 à 1/16	— Parijs.	8 1/4 à 1/4
Kans-Biljett.	20 1/4 à 1/8	— Koup.	"
Stellen.	"	Weenerbank.	90 à 1/4
Am. Synd.	100 1/2 à 1/4	— Centif.	51 à 1/2
Losrenten.	98 1/4 à 1/2	Metalique.	95 1/4 à 1/4
Handelmaats.	86 3/4 à 87	— L.	95 1/4 à 1/4
Fr. Renten.	80 1/4 à 1/4	Bank aktien.	134 1/4 à 134 1/2
—	"	Aand. R. f. 100	106 à 106
Cert. te Parijs.	74 1/4 à 1/4	Qito. f. 250.	377 à 379
Rusl. Hope.	100 à 1/4	Ital. Mont.	"
— Insch.	56 3/4 à 57 1/4	Napels Cert.	"
— Certif.	57 1/4 à 1/2	Dito in Napels.	82 1/2 à 81 1/4
— Hamb.	87 1/4 à 1/4	Dito in Lond.	84 1/4 à 1/4
— Londen.	89 1/4 à 1/2	Eng. Gek. 100.	88 1/2 à 88
Pk. hond. 1.	"	N. Rus. L. A.	99 1/4 à 1/4
—	"	— B.	"
Den. Lon. 3.	65 3/4 à 66 1/4		

BEKENDMAKINGEN.

* * * J. L. VAN BUEL, HOEDONDERWIJZER in de nieuw opgerigte Stads, Nederlandsche, en Franschen School voor JONGENS, in de St. Jansstraat alhier, heeft de eer aan Ouders en Vrienden bekend te maken, dat de School reeds is geopend, en hij zich mede in de gelegenheid bevindt, tot het aannemen van JONGEN, in den heelen of halven, Post, Zin, welke hem met de opvoeding, en het onderwijs, hunner kinderen, verkiezen te vereeren, kunnen ten zijnen huize, nadere inlichtingen aangaande dit Instituut, erlangen; of wel, men gelieve zich, ten dien einde, aan hem te versorgen met vruchtbare vrije brieven.

* SHERTOGENROOSCH, den 17 Junij 1829.

* * * Bij PETIT en FRITSEN, Klakgieters te Aarle-Rixtel, bij Helmond, zijn te bekomen allerlei soorten van KLOKKEN, van de beste klank en specie gegoten; vergieten geborsten en herstellen defecten, in carillons. Alles op een of meerder jaren proef en civiel prijs.